

Het College van Burgemeester
en Wethouders van Capelle aan den IJssel
Postbus 70
2903 AR CAPELLE AAN DEN IJSSEL

Capelle aan den IJssel, 28 november 2009.

Betreft: vragen ex artikel 42 van het Reglement van Orde inzake beloning buurtmoeders:
“van uitkering naar werk dat loont”.

Geacht College,

Uitkeringsgerechtigden doen vaak hun beklag over het feit dat zij er financieel vrijwel niet op vooruitgaan door het accepteren van regulier werk. Door enkele tientjes aan inkomen meer dan de uitkering, lopen zij ook nog eens diverse kwijtscheldingen mis waaronder kwijtschelding voor gemeentebelastingen en waterschapsbelasting. Dit betekent dat zij de belastingen zelf moeten betalen waardoor ze per saldo minder aan netto-inkomsten overhouden dan bij het ontvangen van een uitkering.

Natuurlijk kan de gemeente geen invloed uitoefenen op de totstandkoming en wijze van beloning van dienstverbanden waarin zij geen partij is. Echter, in gevallen waarbij de gemeente – via door gemeentegesubsidieerde projecten zoals het project buurtmoeders – uitkeringsgerechtigden inzet, zou die invloed wel moeten kunnen gelden.

In de commissie dienstverlening van oktober 2009 heb ik dit onderwerp ingeleid en deze schriftelijke vragen aangekondigd. In de commissie heb ik verder aangegeven dat buurtmoeders volgens een bepaalde constructie diverse opeenvolgende contracten – gemeentegesubsidieerd via De Zellingen – krijgen aangeboden. Na enige tijd gewerkt te hebben, moeten zij vervolgens drie maanden uit de roulatie. Hiermee herken ik vanuit mijn achtergrond de veel door werkgevers toegepaste constructie om werknemers geen vast contract aan te hoeven bieden. Zijn de tussenliggende perioden minimaal drie maanden of langer (zoals in het geval van de buurtmoeders) dan kan er dus nooit sprake zijn van een “vierde” contract dat recht geeft op een vast dienstverband. Kortweg, wettelijk gaat een vast dienstverband daarentegen (o.a.) in na het derde contract waarbij de periode tussen twee contracten korter moet zijn dan drie maanden.

Afgezien van het voorgaande is mij (verder) gebleken dat:

- buurtmoeders (veelal) met behoud van een bijstandsuitkering worden ingezet voor het zelfstandig verrichten van diverse laagdrempelige maatschappelijke werkzaamheden die als reguliere arbeid (kunnen) worden aangemerkt;
- voornoemde werkzaamheden worden verricht door het afleggen van huisbezoeken bij klanten in multidisciplinaire problematische situaties en daaraan wordt nog toegevoegd een nauwe samenwerking met o.a. Linc en t.b.v. bijvoorbeeld WMO-onderdelen;
- om het participeren van burgers te stimuleren, zoals ook de kadernota ambieert, er een wezenlijk verschil van inkomsten moet zijn tussen het genieten van een bijstandsuitkering en het verrichten van regulier arbeid;
- deze situatie zoals geschetst logischerwijs en naar mijn indruk betrokkenen kan demotiveren om te participeren.

Gelet op het voorgaande zijn mijn vragen:

1. of u bekend bent met het feit dat werkgevers werknemers contracten aanbieden waarbij zij tussen contracten in minstens drie maanden niet voor die werkgevers werkzaam zijn om te voorkomen dat een vast dienstverband ontstaat;
2. of u in de wijze van totstandkoming van de contracten met buurtmoeders het voorgaande (h)erkent;
3. wat de reden is voor deze constructie te kiezen waarbij buurtmoeders tussen dienstverbanden in drie maanden niet als buurtmoeder werkzaam zijn.

Voorts is mijn voorstel aan u het project buurtmoeders te continueren (zoals reeds door u voorgesteld) en de werkzaamheden van de buurtmoeders financieel te waarderen als regulier werk door:

- een waarderingssysteem in te voeren waarbij buurtmoeders een extra aanvulling op hun bijstandsuitkering krijgen zodat het totale inkomen het bijstandsniveau ruimschoots overschrijdt tot minimaal 140% van de toepasselijke bijstandsnorm met behoud van kwijtschelding van de gemeentebelastingen en waterschapsbelasting.

De hamvraag is of u bereid bent mijn voorstel over te nemen.

Met vriendelijke groet,

namens CAPELLE.Nu !
Marita Pengel, fractievoorzitter

